

V dnešním případě dovozoval st-l ve svém odvolání, že do úhrnu mezd jako základu pro určení úrazových příspěvků byly úrazovou pojišťovnou při podniku »povoznictví« započítány neprávem i mzdy kočí, vyplácené jim za práce v st-lově podniku zemědělském, pokud se týče při odvážení šterku, proti předpisu pojistného z podniku »Kamenný lom a výroba šterku« pak namítal, že do mzdového základu neměly být počítány odměny, které sice byly vypláceny dělníkům, zaměstnaným jinak v lomu, avšak za práce, které s provozem lomu neměly nic společného. Dále uplatňoval st-l, že předpis úrazových příspěvků za první pololetí roku 1926 je v obou případech promlčen a že úhrn započitatelných mezd nebyl st-li předložen k vyjádření. Tímto obsahem chtěl tedy st-l konkrétně prokázat, že dodatečné předpisy nevyhovují zákonu, že spočívají na zjevně mylných předpokladech a že řízení trpí podstatnou vadou.

Ale pak po stránce přípustnosti vyhovovalo odvolání požadavkům druhé věty 7. odst. § 1 zákona č. 29/1909 ř. z. a bylo proto žal. úřadu vejíti na otázku důvodnosti vznesených námitek a věcně posouditi, zda se st-li podařil průkaz, o nějž se co do nezákonnosti nebo vadnosti předpisů ve svém odvolání pokoušel. Nepostupoval-li žal. úřad touto cestou, nýbrž odmítl odvolání jako nepřípustné, ocítl se v rozporu s právním řádem.

Č. 12.532.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní. — Řízení před nss: Rozhodnutí gen. fin. ředitelství v Bratislavě o snížení státních odpočivných platů podle § 7 vlád. nař. č. 252/1933 Sb. není konečné.

(Nález z 3. října 1936 č. 15.573/34.)

V ě c: Dr. Gejza R. v Košicích proti rozh. gen. fin. ředitelství v Bratislavě z 8. března 1934 o snížení výslužného.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím snížilo gen. fin. ředitelství v Bratislavě st-li, tabulárnímu soudci v. v., vzhledem k tomu, že má stálý výdělečný příjem dani důchodové podrobený v částce 15.427 Kč z provozování advokátní praxe, podle ustanovení § 7 vlád. nař. č. 252/1933 Sb. s účinností od 1. ledna 1934 jeho odpočivné platy ročních 21.196 Kč 80 h o polovici shora uvedeného výdělečného příjmu. Rozhodnutí toto uznačeno je jako konečné.

Maje rozhodovati o stížnosti vznesené do tohoto rozhodnutí, musil se nss zabývati předem otázkou, zda nař. rozhodnutí, provádějící snížení st-lových odpočivných platů podle § 20 zákona č. 204/1932 Sb., je konečným.

Vládní nařízení č. 252/1933 Sb. vydané na základě zmocňovacího zákona č. 95/1933 Sb., resp. jeho prodloužení zákonem č. 206/1933

Sb., změnilo v § 7 ustanovení § 15 zákona č. 204/1932 Sb. o snížení státních odpočivných (zaopatřovacích) platů z důvodu, že poživatel takového odpočivného (zaopatřovacího) platu má vedle něho ještě jiný stálý výdělečný příjem, podrobený dani důchodové, a ustanovilo v § 16 odst. 1 posl. větě, že pro opatření provedené podle § 7 tohoto vlád. nař. platí ustanovení § 20 zákona č. 204/1932 Sb., kterým byla upravena kompetence k provádění některých opatření, zejména též k opatření onoho snížení odpočivných platů podle § 15 téhož zákona.

Jak nss vyslovil a odůvodnil již v nálezu ze 14. března 1936 č. j. 20.178/35 (Boh. A 12.330/36), není rozhodnutí gen. fin. ředitelství v Bratislavě o snížení odpočivných platů vydané na základě § 20 zákona č. 204/1932 Sb. rozhodnutím konečným. Na právním názoru vysloveném v tomto nálezu setrvává nss i v případě st-lově, nemaje důvodu, proč by se od něho měl uchýliti, a odkazuje proto podle § 44 jedn. řádu na bližší odůvodnění cit. nálezu. V důsledku § 16 odst. 1 posl. věty vlád. nař. č. 252/1933 Sb. není pak ovšem rozhodnutí gen. fin. ředitelství v Bratislavě konečným, ani pokud rozhoduje podle § 20 zákona č. 204/1932 Sb. o opatření podle § 7 onoho vlád. nař.

Není-li však rozhodnutí gen. fin. ředitelství v Bratislavě v daném případě výrokem poslední přípustné stolice správní, je stížnost proti takovému rozhodnutí podaná přímo k nss podle ustanovení § 5 zákona č. 36/1876 ř. z. o ss vlastně nepřipustnou a měla by býti proto odmítnuta. Ježto však st-l byl na tuto nesprávnou cestu sveden poučením o opravném prostředku, obsaženým v nař. rozhodnutí, v němž rozhodnutí gen. fin. ředitelství bylo označeno za konečné, bylo pro tuto podstatnou vadu řízení podle § 6 zákona o ss nař. rozhodnutí zrušiti, aniž se mohl nss zabývatí věcnými námitkami stížnosti. Bude proto na žal. úřadu, aby st-li vydal a doručil nové rozhodnutí, opatřené správným poučením o opravném prostředku.

Č. 12.533.

Pojišťovací právo: * Zaměstnavatele, který poslední pracovní poměr řádně přihlásil, dodatečně však a po pojistném případě ohlásí zaměstnání, kterým se doplňuje doba potřebná pro poskytnutí dávek v mateřství podle § 104 bodu b) zákona čís. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb., nestíhají následky § 20 odst. 2 cit. zákona.

(Nález z 3. října 1936 č. 16.106/34.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Bratislavě proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 5. března 1934 o náhradě podpůrného nákladu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Platebním výměrem z 10. dubna 1933 uložila okr. nem. pojišťovna v Bratislavě Janu G., hospodáři ve Verekní, podle § 20 odst. 2 zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb., aby zaplatil náklad na dávky poskytnuté Marii S., která následkem pojistného případu nastalého 7. ledna 1933 byla podporována v mateřství do